

ชุดตรวจแก้

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๒๑๗ ๓๓ /๒๕๕๖

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา

โจทก์

นายสุนันท์ ร่วมดี ที่ ๑

นายจอมพล ศรีพนม ที่ ๒

นายสมชาย ชนะบุญ ที่ ๓

นายวีระ เกาะตะคุหรือเกาตะคุ ที่ ๔

นายดุสิต ภูโคกกรวด ที่ ๕

นายสุเทพ ประมูล ที่ ๖

นายประเสริฐ มุลวงศ์ ที่ ๗

นายสุนันท์หรือสุนัน กองหล้า ที่ ๘

นายพิทักษ์ การบรรจง ที่ ๙

นายประสิทธิ์ ดอกพิกุล ที่ ๑๐

นายสุชาติ ศิริจิระชัย ที่ ๑๑

นายอดุลย์ พรหมพิทยายุทธ ที่ ๑๒

นางสมมาตร พรหมพิทยายุทธ ที่ ๑๓

จำเลย

เรื่อง

ลักทรัพย์

จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓

ลงวันที่

๒๒

เดือน

เมษายน

พุทธศักราช

๒๕๕๓

ศาลฎีกา

รับวันที่

๑๗

เดือน

ธันวาคม

พุทธศักราช

๒๕๕๓

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสิบสาม

- ๓ -

ร่วมกันลักทรัพย์โดยตักดินในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินโครงการป่านครราชสีมา - ปักธงชัย -

โชคชัย เนื้อที่ประมาณ ๓๕ ไร่ ๓ งาน ๓๐ ตารางวา รวมปริมาตรดิน

๒๑๖,๗๓๖.๒๖ ลูกบาศก์เมตร ราคาลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท

ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้เสียหาย ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

ในการลักทรัพย์จำเลยทั้งสิบสามร่วมกันใช้รถแบ็กโฮและรถยนต์บรรทุกเป็นยานพาหนะ

เพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม เหตุเกิดที่

ตำบลสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยที่ ๑

ถึงที่ ๑๐ ได้พร้อมยึดรถแบ็กโฮ ๒ คัน และรถยนต์บรรทุก ๒ คัน ซึ่งจำเลยทั้งสิบสาม

ร่วมกันใช้ในการกระทำความผิดเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๓, ๘๓, ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ ธิปไตยของกลาง และให้จำเลยทั้งสิบสามร่วมกัน

คืนทรัพย์สินที่ลักหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน ๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยทั้งสิบสามให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ มีความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๗) วรรคแรก ประกอบมาตรา ๘๓,

- ๕ -

๓๓๖ ทวิ จำคุกคนละ ๖ ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกคนละ ๔ ปี

รับของกลาง กับให้จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ร่วมกันคืนดินหรือใช้ราคา ๖,๐๘๔,๙๓๕ บาท

แก่ผู้เสียหาย ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐

จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓: พิพากษายืน

จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อ

ในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า

ที่ดินแปลงเกิดเหตุอยู่ในเขตป่านครราชสีมา - ปักธงชัย - โชคชัย ซึ่งเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๗๓๗ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาปี ๒๕๖๑ มีพระราชกฤษฎีกา

ประกาศให้อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปักธงชัย และอำเภอโชคชัย เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

ตามเอกสารหมาย จ.๘ จากนั้นปี ๒๕๓๖ มีมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้ปฏิรูปที่ดินเพื่อ

เกษตรกรรมตามเอกสารหมาย จ.๑๓ จ.๑๔ ทำให้ที่ดินแปลงเกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน

- ๕ -

เพื่อเกษตรกรรม วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๗ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
จังหวัดนครราชสีมา ทำหนังสือแจ้งนายสด กล้าหาญ ว่า ตามที่นายสดนำเจ้าหน้าที่
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาไปสำรวจรังวัดที่ดินแปลง
๖๔ ระบาย ๕๔๓๘ IV ๘๐๕๐ อ้างว่าครอบครองทำประโยชน์นั้น ให้นายสดไปยื่นคำขอ
ทำประโยชน์ด้วยตนเองในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาพร้อมหลักฐาน ๔ รายการ ตามที่ระบุ นายสด
บันทึกท้ายเอกสารขอเลื่อนไปเป็นวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕
ต่อมาวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๗ นายสดยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ที่ดินแปลงเกิดเหตุ
ในฐานะผู้ถือครองเดิม เนื้อที่ ๕๑ ไร่ ๓ งาน ๓๐ ตารางวา เนื้อที่เข้าทำประโยชน์ ๒๗ ไร่
๖๘ ตารางวา ประเภทประสงค์กรรมสิทธิ์ตามเอกสารหมายเลข ล.๑๒ โดยระบุในหมายเหตุ
ท้ายคำขอว่ามี น.ส. ๓ ก. ไม่ระบุเลขที่ แต่ระบุว่าเลขที่ดิน ๑๖๗ ระบายรูปถ่ายทางอากาศ
ชื่อจังหวัดนครราชสีมา ๕๔๓๘ IV แผ่น ๕๔ ซึ่งเลขที่ดินในระวางแผนที่ดังกล่าว ตรงกับ
เลขที่ดินใน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๓๕๓๗ ในระวางแผนที่เดียวกันที่อำเภอเมืองนครราชสีมา
ออกให้พันเอกเฉลิม จันทรวัด เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๖ เนื้อที่ ๕๐ ไร่ ตาม

- ๖ -

เอกสารหมาย จ.๑๙ หรือ ล.๑๑ โดยออกให้ตามใบจอง (น.ส. ๒) ที่พื้นเอกแฉล้ม
แจ้งการครอบครองไว้ เมื่อปี ๒๕๑๑ ตามเอกสารหมาย ล.๕๐ ก่อนมีการประกาศ
เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติในปี ๒๕๑๘ ในวันทีออก น.ส. ๓ ก. หมาย จ.๑๙ หรือ ล.๑๑
ได้มีการจดทะเบียนแบ่งแยกที่ดินในนามเดิมออกอีก ๙ แปลง เหลือที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. เดิม
เพียง ๑๖ ไร่ ๒ งาน ๖๒ ตารางวา จากนั้นวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๖ พื้นเอกแฉล้ม
จดทะเบียนขายให้นายสดและจำสืบเอกสนธยา สวัสดิ์ดีดล แล้ววันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๗
บุคคลทั้งสองจดทะเบียนขายฝากที่ดินซึ่งมีการแก้ไขเนื้อที่ดินเป็น ๑๗ ไร่ ๑ งาน ๓๔ ตารางวา
แก่นางยุพา นาทประยุทธ มีกำหนด ๖ เดือน ระหว่างอายุขายฝากมีการจดทะเบียน
แบ่งแยกที่ดินในนามนางยุพาออกเป็นแปลงย่อย ๑๐๘ แปลง เป็นทางสาธารณะ ๑ แปลง
เหลือที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. เดิม ๗๖ ตารางวา จากนั้นวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๗
มีการไถ่ถอนการขายฝากที่ดินทั้งหมดจากนางยุพาแล้วจดทะเบียนขายฝากมีกำหนด ๒ เดือน
แก่นายสุเมธ เลิศพิทักษ์สินชัย ในวันเดียวกัน หลังจากนั้นไม่มีรายการจดทะเบียนอีก
ส่วนที่ดินแปลงเกิดเหตุที่นายสดยื่นคำขอทำประโยชน์ตามเอกสารหมาย ล.๑๒ หรือ จ.๑๕ นั้น
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาดำเนินการจัดทำเอกสาร

แผนที่แปลงที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรม (สปก/สร.๕ ก.) เนื้อที่ ๕๐ ไร่ ๓ งาน ๓๐ ตารางวา เลขที่ดิน ๖๔ รูปแผนที่เป็นสี่เหลี่ยมติดทางสาธารณะ ๓ ด้าน ระบุชื่อนายสด แต่ไม่ปรากฏ วันเดือนปีที่ออกเอกสารและหลักฐานแสดงว่านายสดได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว ตามเอกสาร หมายเลข จ.๑๑ หรือ ล.๑๓ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ นายสดได้ถึงแก่ความตายด้วย สาเหตุหัวใจวาย ตามมรณบัตรเอกสารหมายเลข จ.๑๕ นายนิสิต กล้าหาญ บุตรของนายสด ครอบครัวทำประโยชน์ในที่ดินต่อมาโดยไม่มีเอกสารใดที่แสดงว่าได้รับมอบจากทางราชการ ต่อมาวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗ จำเลยที่ ๑๑ และจำเลยที่ ๑๒ ซึ่งเป็นสามีของจำเลยที่ ๑๓ ทำสัญญาซื้อที่ดินบางส่วนซึ่งระบุในสัญญาว่ามี ๒๗ ไร่ คนละแปลง ๆ ละ ๗ ไร่ ระบุชื่อ สัญญาว่าสัญญาซื้อขายกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ส.ป.ก. ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ จ.๒๖ หลังจากนั้น จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ กับที่ ๑๓ ต่างดำเนินการขุดดินในที่ดินที่ซื้อแล้วนำดินออกขายจน ถูกดำเนินคดีนี้ ชั้นสอบสวนมีการตรวจสอบที่ดินแปลงเกิดเหตุพบว่าที่ดินมีเลขหลักหมุด ๔ ด้าน มีการออก น.ส. ๓ ก. ในที่ดินไปบางส่วน เนื้อที่ ๑๖ ไร่ ไม่ระบุหมายเลข น.ส. ๓ ก. และเลขที่ดิน เหลือที่ดินอยู่เพียง ๓๕ ไร่ ๓ งาน ๓๐ ตารางวา ตามแผนที่เอกสารหมายเลข จ.๑๒

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ประการแรกมีว่า

จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ กระทำความผิดฐานลักทรัพย์หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า ที่ดินแปลงเกิดเหตุอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาเมื่อพระราชกฤษฎีกาประกาศให้บริเวณดังกล่าวเป็นเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ขณะเกิดเหตุทางราชการยังมิได้ออกเอกสารมอบสิทธิครอบครองหรือกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดินให้แก่บุคคลใด ที่ดินดังกล่าวจึงยังคงเป็นที่ดินของรัฐอยู่ในความดูแลรักษาของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกรมป่าไม้ ตามสัญญาซื้อขายที่ดินเอกสารหมายเลข จ.๒๕, จ.๒๖ ซึ่งมีจำเลยที่ ๑๑ กับจำเลยที่ ๑๒ ซึ่งเป็นสามีจำเลยที่ ๑๓ และทำธุรกิจร่วมกันเป็นผู้ซื้อ ระบุชื่อสัญญาว่า สัญญาซื้อขายกรรมสิทธิ์ที่ดิน ส.ป.ก. และตามคำให้การจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ เอกสารหมายเลข จ.๔๘, ล.๓๓, ล.๓๔ นั้น แสดงว่าจำเลยทั้งสามทราบอยู่แล้วว่าที่ดินดังกล่าวเป็นของรัฐและอยู่ระหว่างดำเนินการปฏิรูปที่ดิน ผู้ขายยังมิได้สิทธิครอบครองหรือกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน การที่จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ชุดดินในที่ดินนำออกขาย จึงเป็นแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของรัฐด้วยการเอาไปซึ่งเนื้อดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่จำเลยทั้งสามนำสืบอ้างว่า เป็นการชุดดินเพื่อทำการเลี้ยงปลาบึกทำนองจะ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๙ -

ประกอบอาชีพในทางเกษตรกรรมนั้น นอกจากเป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒
 เพิ่งกล่าวอ้างเพิ่มเติมในคำให้การหมาย ล.๓๒; และ ล.๓๓ หลังจากให้การในครั้งแรกว่า
 มีอาชีพทำธุรกิจขุดดินนำออกขาย และซื้อที่ดินคนละแปลงเพื่อขุดนำดินออกขายแล้วเกือบ
 ๒ ปี และตามทางนำสืบของโจทก์และจำเลยที่ ๑๑, ที่ ๑๒ และที่ ๑๓ ไม่ปรากฏว่า
 มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำ ตามภาพถ่ายและ
 คำเบิกความพยานโจทก์และพยานจำเลยทั้งหมด สภาพที่ดินกลายเป็นที่ดอนแล้งน้ำต้อง
 ปลุกอ้อยและมันสำปะหลังซึ่งเป็นพืชทนความแล้งใช้น้ำน้อย ทั้งจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓
 นำสืบกล่าวอ้างขึ้นลอย ๆ ไม่แสดงรายละเอียดในทางวิชาการ แผนผังการขุดบ่อการบริหาร
 จัดการระบายน้ำให้เห็น ส่วนที่จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ฎีกาว่า สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
 เพื่อเกษตรกรรมไม่ใช่ผู้เสียหายไม่มีอำนาจร้องทุกข์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เห็นว่า
 สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ดูแลบริหารจัดการที่ดิน
 ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ดินเกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ทั้งความผิดฐานลักทรัพย์
 เป็นความผิดอาญาแผ่นดินแม้ไม่มีการร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนก็มีอำนาจกล่าวโทษและ

สอบสวนได้อยู่แล้ว โจทก์ยอมมีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษาว่าจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ มีความผิดฐานลักทรัพย์นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยที่ ๑๑, ถึงที่ ๑๓ ประการต่อไปมีว่า

เนื้อดินที่ถูกลักไปมีราคาตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

หรือไม่ เห็นว่า นอกจากเหตุผลดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ได้วินิจฉัยแล้ว ตามคำขอ

ท้ายฟ้องโจทก์ขอให้คืนหรือใช้ราคาคืน ซึ่งเป็นลำดับของการบังคับชำระหนี้ และ

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งสามคืนดิน

ที่ลักไปก่อน หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาคืนแทน โจทก์ยอมไม่อาจบังคับให้จำเลยทั้งสาม

ใช้ราคาคืนที่ถูกขุดไปก่อนการบังคับให้จำเลยทั้งสามทำให้พื้นดินที่ถูกขุดไปกลับสู่สภาพเดิมได้

จำเลยทั้งสามจึงสามารถเลือกที่จะชดเชยด้วยการทำให้ที่ดินกลับสู่สภาพเดิมได้ก่อนหากเห็นว่า

เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการชดเชยราคาตามที่จำเลยทั้งสามฎีกาได้อยู่แล้ว ส่วนที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓

วินิจฉัยกำหนดมูลค่าราคาคืนใช้แทนตามที่ศาลชั้นต้นกำหนดว่าเป็นราคาที่แท้จริงในท้องตลาด

แล้วนั้น เห็นว่าศาลอุทธรณ์ภาค ๓ วินิจฉัยชอบแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลง

แก้ไขคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ฎีกาจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ขอนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ประการสุดท้ายมีว่า
มีเหตุสมควรลงโทษจำเลยทั้งสามสถานเบา และรอการลงโทษหรือไม่ เห็นว่าพฤติการณ์
การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพดินและสิ่งแวดล้อมบริเวณดังกล่าว
อย่างถาวร มิได้สนใจที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับทางสังคมและกฎหมายของรัฐที่เกี่ยวข้อง
กับธุรกิจของจำเลยทั้งสาม เป็นการมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
ซึ่งมีผลกระทบต่อส่วนรวมในระยะยาว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิจารณายืนตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้นไม่รอการลงโทษจำคุกนั้น เหมาะสมเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการทำลายหรือ
เปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีก แต่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิจารณายืน
ตามศาลชั้นต้นให้จำคุกจำเลยทั้งสามคนละ ๖ ปี ก่อนลดโทษนั้นสูงเกินไปเมื่อเทียบกับ
สภาพพื้นที่การกระทำผิดและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เห็นสมควรแก้ไขโทษจำคุกให้เหมาะสม
แก่พฤติการณ์แห่งคดี ฎีกาจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ขอนี้ฟังขึ้นบางส่วน

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ และที่ ๑๓

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

คนละ ๓ ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก

คนละ ๒ ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓.

นายเสรี เพศประเสริฐ

นายพิศล พิรุณ

นายกฤษฎ์จิรัฐ คุณาจิรภรณ์

Signature
ช. นาม
นายกฤษฎ์จิรัฐ

สุวรรณี พ/ท

อ่านเมื่อ ๑๕ มิ.ย. ๕๙
แจ้งมาตามหนังสือศาล/๕๐๓๖๒๖๓
ที่ ๕๐๓.๐๐๔/๘๙๐๕
ตรวจแล้วผลที่แจ้งมาด้วย ☒ ตรงกัน ☐ ไม่ตรงกัน

- ๘ S.A. 2557

Signature

ตรวจแล้ว
รับรองว่าตรงกับต้นฉบับ